దెయ్యాల కథ

(డిశంబర్ 2005, ఆంధ్రభూమి మాస పత్రిక)

ఇంటిముందు ఏదో హడావిడి... మాటలు... చప్పుళ్లు వినిపించి కిటికీ లోంచి బయటకు చూసాడు నాగేంద్ర.

చూస్తూనే నోరెళ్లపెట్టాడు. కారణం... ఎదురింటి గేటు ముందు మినీ లారీలోంచి సామాన్లు దింపుతున్నారు.

మరు నిముషంలో కోపం కళ్లల్లో ఎరుపురంగు పులిమింది. కారణం ఆ ఇల్లు అమ్ముడైపోయిందా అన్న ఆశ్చర్యం కలిగించిన ఈర్ష్య.

ఎలా అమ్ముడైంది? ఎప్పుడమ్మకం అయింది? తనకి తెలియలేదే? బయట కొచ్చి వరండాలో నిలబడ్డాడు.

పొడుగ్గా, బలంగా, చామనఛాయ రంగులో వున్న వ్యక్తి చిరునవ్వు నవ్వాడు పలకరింపుగా. ఆయనే లారీలోంచి సామాను దింపిస్తున్నాడు. సుమారు డెబ్భయ్యేళ్లుంటాయేమో!

కానీ మనిషి దృఢంగా ఉన్నాడు. ఆయన పలకరింపుకి బదులుగా తనూ నవ్వాడు. కానీ అది ఏడవలేక నవ్విన నవ్వు.

"నా పేరు గరుడస్వామి... మీరూ?" దగ్గరకొచ్చాడు చెయ్యి చాపుతూ.

అదేం పేరు? వింతగా ఉంది... మనసులో అనుకుంటూ కరచాలనం చేసాడు.

"నా పేరు నాగేంద్ర మీరొస్తున్నారా ఈ ఇంట్లోకి?"

"ఔనండీ... నేను కొన్నాను ఈ ఇల్లు."

"చాలా తొందరపడ్డారు."

"ఏం? ఎందుకలా అంటున్నారు?"

"మీకు తెలియదా పాపం? ఔన్లెండి తెలిస్తే ఎందుకు కొంటారు పాపం?"

"ఆ పాపాలేమిటండీ బాబూ కాస్త అర్థమయ్యేలా చెప్పండి."

"నిజంగా చెప్పెయ్యమంటారా? వొద్దులెండి చెప్పానంటే లోపల పెట్టిస్తున్న సామానంతా వెంటనే మళ్లీ లారీలోకి ఎక్కించి వెనక్కి తిరిగి చూడకుండా ఎక్కడనుంచి వచ్చారో అక్కడికి వెళ్లిపోతారు."

"ఫర్వాలేదు సార్ చెప్పండి."

"ఆ ఇంట్లో దెయ్యాలున్నాయండీ..."

వింటూనే గరుడస్వామి గుండె గుభిల్లుమంటుందనీ, ఆ మొహంలో భయం కనబడుతుందనీ ఆశగా చూసాడు. అలాంటి ఛాయలేం కనబడలేదు.

"అందుకే సార్... అందుకే ఈ ఇల్లు కొన్నాన్నేను. ఈ ఇంట్లో దెయ్యాలున్నాయన్నమాట అబద్ధమేమో, ఊరికే అలా చెప్పారేమో అని భయ పడి ఛస్తున్నాననుకోండి. అమ్మయ్య దెయ్యాలు న్నాయని ఇంటెదురుగా ఉన్న మీరు రూఢీగా చెబుతుంటే ఇప్పుడు తృప్తిగా ఉంది నాకు ఆనందం పట్టలేకపోతున్నాను."

ఈ మనిషికి పిచ్చి పట్టలేదుకదా... అనుమానంగా చూశాడు నాగేంద్ర.

దెయ్యాలున్నాయని చెప్తే తృప్తిగా ఉందంటాడేమిటి? ఎవరైనా దెయ్యాల్లేవంటే అమ్మయ్య అనుకుంటారుగానీ...!

"నా మాటలు మీకు అశ్చర్యంగా ఉన్నట్టున్నాయి. నేను దెయ్యాల మీద రీసెర్చ్ చేస్తున్నాను."

"దెయ్యాలమీద రీసెర్చా?" గుండెలమీద చెయ్యేసుకున్నాడు.

"ఔనండీ... అందుకే దెయ్యాలున్నాయని చెప్పుకునే ఇళ్లకోసం వెతికాను. లక్కీగా ఈ ఇల్లు దొరికింది."

ఓరినాయనో... ఇదేం మనిషి? ఇలాంటివాళ్ళు కూడా ఉంటారా? తన ప్లానంతా వృధా అయిపోయిందికదా. ఔనుమరి. అసలీ దెయ్యాల ప్లాను తనదే కదా.

ఆ ఇంటి యజమాని అద్దెకున్నవాళ్ళని ఖాళీ చేయించి ఇల్లు అమ్మకానికి పెట్టగానే పాతిక లక్షలు ఖరీదుచేసే ఆ ఇంటిని ఎనిమిది లక్షలకి అడిగాడు తను.

ఆ ఇంటికి ఇటుపక్క అటుపక్కా ఖాళీ స్థలాలు. ఇంటి వెనుక కూడా ఖాళీ స్థలమే. ఎప్పుడో ముందు ముందు పడతాయి ఇళ్ళు. ఇంటికెదురుగా తన ఇల్లు... మిగిలిన ఇల్లు అక్కడొకటీ... ఇక్కడొకటీ విసిరేసినట్లు కాస్త దూరంగా ఉన్నాయి.

ఇల్లు చూసుకెళ్లేవాళ్లు చూసి వెళ్తున్నారు అప్పుడప్పుడొచ్చి. నాలుగైదు నెలలు గడిచిపోయాయి.

ఎలాగైనా ఏడెనిమిది లక్షలకే ఆ ఇల్లు కొట్టేయ్యాలన్న ఉద్దేశ్యంతో ఆ ఇంట్లో దెయ్యాలు తిరుగుతున్నాయని పుకారు పుట్టించింది తనే కదా. ఇల్లు చూసుకునేందుకు వచ్చిన వాళ్ళు అయ్య బాబోయ్... బతికుంటే బలుసాకు తినవచ్చని పాతిక లక్షలు కాదుకదా పదిలక్షలకే ఇచ్చినా మాకొద్దని పారిపోయేలా చేయగలిగాడు తను.. కానీ ఇప్పుడిలా కథ అడ్డం తిరిగిందేమిటి? ఇల్లెప్పుడు చూసుకున్నాడు ఈయన? ఎప్పుడు కొన్నాడు.

తనకేమీ ఉప్పందలేదే? ఎప్పటికప్పుడు ఉప్పందించే ఆ వాచ్‌మెన్ వీరయ్య సాయంవల్ల ఇల్లు కొనుక్కోవడానికి వచ్చేవాళ్లందరికీ దెయ్యాల కబురు చెప్పి బెదరగొట్టి మళ్లీ వెనక్కి తిరిగి చూడకుండా వాళ్ళు వెళ్లిపోయేలా చేస్తున్నాడు ఇన్నాళ్ళు. ఈయనెప్పుడొచ్చి చూసుకున్నాడు? ఎప్పుడు బేరం కుదుర్చుకున్నాడు? ఆ వీరయ్యక్కూడా తెల్సినట్లు లేదు. తెలిస్తే చెప్పడూ?

"ఏమిటండీ ఏదో ఆలోచనల్లో పడ్డారు."

6062

"అబ్బే ఏంలేదు. ఏం లేదండీ... మీ ఫ్యామిలీ..." అర్థోక్తిలో ఆగిపోయాడు.

"మా ఆవిడ పోయి నాలుగేళ్లయిందండీ. మా పెద్దబ్బాయి కోడలు వాళ్ళు ఢిల్లీలో ఉన్నారు. చిన్నబ్బాయి కోడలు వాళ్ళు బెంగుళూర్లో ఉన్నారు. నేను సర్వీస్‌లో ఉండగా ఊళ్ళు తిరుగుతూ ఉండేవాడిని ట్రాన్స్‌ఫర్ మీద. రిటైరయ్యాక పిల్లల దగ్గరున్నాం నేనూ మా ఆవిడ".

"మరిప్పుడు మీరొక్కరూ ఎందుకిక్కడ? పైగా ఇల్లు కొనడం కూడా..."

"ఇది మా సొంత ఊరు... అందుకని. మా పిల్లలు రిటైరయ్యాక ఇక్కడికే వచ్చి సెటిల్ అవుతామన్నారు. మా పెద్దబ్బాయి విఆర్ఎస్ తీసుకుని వచ్చేస్తానంటున్నాడు కూడా. అందుకని. ముందే నేనొచ్చి వాళ్లకిక్కడ ఏర్పాటు చేద్దామని ప్రయత్నాలు మొదలుపెట్టబోతున్నాను. దెయ్యాలమీద రీసెర్చ్ చేయాలన్న నా కోరిక ఈ ఊళ్ళోనే తీరబోతోంది. ఈ ఇంట్లో దెయ్యాలు తిరుగుతుంటాయని వాళ్ళూ వీళ్ళూ అనుకోగా విన్నాను. వెంటనే కొనేసాను" వివరంగా చెప్పాడు గరుడ స్వామి, నాగేంద్ర మొహంలోకి పరీక్షగా చూస్తూ

★ ★ ★

"ఏమండీ?" పిల్చింది పంకజం.

"ఏమిటి?"

పదిన్నరకి పడుకోబోతున్న నాగేంద్ర అడిగాడు భార్యని

"అటు చూడండి భయమేస్తోంది."

"ఏముంది? ఎందుకూ భయం?"

"ఆ ఎదురింటివైపు చూడండీ" వొణికిపోతూ మంచంమ్మీద దుప్పటి ముసుగులో దూరింది పంకజం.

కిటికీలోంచి ఎదురింటివైపు చూసిన నాగేంద్ర బిగుసుకుపోయాడు.

ఆ ఇంట్లో లైట్లన్నీ ఆర్పేసి ఉన్నాయి. వీధి తలుపు, అద్దాల కిటికీ తలుపులు అన్నీ వేసే ఉన్నాయి.

లోపలి గదుల్లో ఒక దీపం గాల్లో తిరుగుతోంది.

అద్దాల కిటికీలోంచి ఆ తిరుగుతున్న దీపం వెలుతురు, మంట కనబడు తోంది.

భార్య మాటలకు బిగుసుకుపోయిన నాగేంద్రలో కదలిక వొణుకుడు రూపంలో వచ్చింది.

ఎలాగైతేనేం కిటికీదాకా వెళ్లి చటుక్కున ఒక్కసారిగా లేచాడు.

కిటికీ తలుపులు గభాల్న వేసేసాడు.

"ఎందుకండీ అలా పాక్కుంటూ వెళ్లడం?"

"భయంతో చస్తున్నా నీ ప్రశ్నలు మాత్రం మానవుకదా పంకజం. నిలబడితే ఆ దెయ్యానికి నేను కనబడిపోతానని పాక్కుంటూ వెళ్లాను" తను కూడా దుప్పటి ముసుగేసుకుని మంచం నడి మధ్యలో కూర్చున్నాడు.

"మంచినీళ్ళు కావాలి దాహం"

"అమ్మో... వంటింట్లోకి వెళ్ళే ధైర్యం లేదండి ఇప్పుడు. నాక్కూడా నాలిక పిడచకట్టుకుపోయింది."

మెల్లగా మంచం దిగబోయాడు నాగేంద్ర.

"బాబోయ్... మీరు కూడా వెళ్లకండి."

"ఎలా మరి? నోరెండిపోతోంది. దాహం.... దాహం."

"సరే అయితే. ఇద్దరం కలసి వెళ్దాం రండి."

"పద"

ముందు భరించువాడు... వెనుక కార్యేషుమంత్రి... భరించువాడి అడుగులో అడుగువేస్తూ భయాన్ని మర్చిపోవడానికి సన్నగా కూనిరాగం తీసింది.

"నీ ఇల్లు బంగారంగానూ... ఇప్పుడెలా పాటలు పాడగలుగుతున్నావు బాబూ. అయినా పెళ్లయిన ఇన్నేళ్లకి ఈ దెయ్యాలవల్ల నా అడుగులో అడుగు వేస్తున్నావుగానీ నేను సినిమాకెళ్దాం అన్నప్పుడు గుడికెళ్దాం అంటావు.... నేను గుడికెళ్దా అన్నప్పుడు సినిమాకెళ్దాం అంటావు. రోడ్డుమీద నడుస్తున్న ప్పుడు. నేను ఎడమ చేతివైపు నడిస్తే నువ్వు రోడ్డుకటుసైడు కుడిచేతి వైపు నడుస్తావు నేను కుడిచేతివైపు..."

"అబ్బబ్బ... గిల్లికజ్జాలకిదా సమయం? మనం వాదించుకుంటూ కూర్చుంటే ఆ దెయ్యమేదో ఆ ఇంట్లోంచి మనింట్లోకొచ్చినా వస్తుంది."

"అయ్యబాబోయ్" ఒక్కపరుగున వెనక్కి వెళ్లి మళ్లీ మంచం ఎక్కేసాడు నాగేంద్ర.

దాహం సంగతి మర్చిపోయి ఆంజనేయ దండకం అందుకున్నాడు.

★ ★ ★

మర్నాడూ... ఆ మర్నాడూ కూడా ఎదురింట్లో చీకట్లో దీపం నడవడం ఇదే వరుస....

ఠారెత్తి పోయారు నాగేంద్ర, పంకజం దంపతులు

నాలుగోరోజు ఇక ఉండలేకపోయాడు.

"ఏవండీ గరుడస్వామి గారూ!"

"స్వామి అంటే చాల్లెండి. పూర్తి పేరు అక్కర్లేదు."

"స్వామిగారూ... మీ ఇంట్లో..."

"ఆ...మా ఇంట్లో?"

"మీ ఇంట్లో... రాత్రిళ్ళు...."

"ఆ రాత్రిళ్ళు..."

"రాత్రిళ్ళు..."

"ఏమిటండీ ఏదో అడగడానికి అంత భయపడిపోతున్నారు?"

"అదేనండీ మరి...మరి..."

"చెప్పండి."

"మీ ఇంట్లో దీపాలు రాత్రిళ్ళు గాల్లో నడుస్తున్నాయేమిటి?"

ప్రశ్న అడగడం పూర్తిచేసి వీపుమీద మూడుసార్లు తనకి తనే కొట్టుకున్నాడు.

"ఓ అదా... దెయ్యాల్లెండి?" అదేమంత పెద్ద విషయం కాదన్నట్లు చప్పరించేసాడు.

"అయ్యబాబోయ్ నిజంగా దెయ్యాలా?"

"అదేమిటండీ అంతలా ఆశ్చర్యపోతారు? ఈ ఇంట్లో దెయ్యాలున్నట్లు మొదటే మీకు తెల్సుకదా? ఇప్పుడే మొదటిసారి వింటున్నట్లు అలా మొహం పెట్టారేంటి?"

"అ... అబ్బే... లేదు... లేదు... ఔనొను..." తడబడిపోయాడు.

"మీరంత భయపడిపోనక్కర్లేదండీ?". దెయ్యాలు మనుషులకంటే చెడ్డవేం కాదు. మనం స్నేహం చేస్తే మనతో చక్కగా ఉంటాయవి. నిజం చెప్పాలంటే నేను దెయ్యాలమీద రీసెర్చ్ ఇప్పుడే కొత్తగా మొదలు పెట్టలేదు. ఈ ఊరు రాకముందే మొదలుపెట్టాను. ఇప్పుడీ ఇంట్లో తిరుగుతున్న కొన్ని దెయ్యాల్లో ఓ రెండింటిని. మీ ఇంటి మీదకి పంపుదామను కుంటున్నాను. అలాంటి ప్రయోగం ఒకటి నేర్చుకుంటున్నాను. మీ ఇంటిని చక్కగా కాపలా కాస్తాయవి. దొంగలకి భయపడే పనుండదు అప్పుడు."

"ఓర్నాయనోయ్" ఒక్క అరువుతో ఒక్క పరుగుతో ఇంట్లోకెళ్లిపడ్డాడు.

★ ★ ★

"ఏమిటి? మీ ఇల్లు అమ్మకానికి పెడుతున్నారా? మీరీ ఇంట్లోంచి వెళ్లిపోతున్నారా." ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు గరుడస్వామి.

"ఔనండీ రేపు ఇల్లు ఖాళీ చేసేస్తున్నాం. ఇల్లు అమ్మకం గురించి పేపర్లో ప్రకటన ఇచ్చేసాను. ఇక్కడికి ఇరవై కిలో మీటర్ల దూరంలో ఇల్లు అద్దెకు చూసుకున్నాను.

ఇంటి తాళం చెవి మీకిచ్చేసి వెళ్తాను. కాస్త ఏమనుకోకుండా ఎవరైనా ఇల్లు చూసుకోవడానికి వస్తే చూపిస్తారా?"

"ఎంతకమ్ముతున్నారు?"

"ఇరవై లక్షలు"

" మీ ఇంటి ఎదురింట్లో అంటే అదేలెండి మా ఇంట్లో దెయ్యాలున్నప్పుడు ఇరవై లక్షలకి మీ ఇల్లు అమ్ముడుపోదండీ అయిదు లక్షలకి ఇచ్చేట్టయితే చెప్పండి ఈ రోజే డబ్బిచ్చేస్తాను."

"మీరే కొంటారా?"

"ఆ కొంటాను. ఏం చేయను మరి? మా ఇంట్లో దెయ్యాలున్నప్పుడు ఎదురిల్లు కొనుక్కోవడానికి ఎవ్వరూరారు మీకు పాపం. తెలియని వాళ్లెవరైనా కొనుక్కునేందుకు వచ్చినా మా ఇంట్లో దెయ్యాలున్నాయని నేనెలాగో చెప్పనే చెప్తానుకదా. అప్పుడింక అలా అలా మీ ఇల్లు పాడుబడిపోతుంది. మా ఇంట్లోంచి ఓ రెండు మూడు దెయ్యాలు కులాసాగా వెళ్లి మీ ఇంట్లో కాపురం పెట్టకా మానవు."

"మీకు పుణ్యం వుంటుంది. మరీ అయిదులక్షలు కాదు కనీసం పది లక్షలివ్వండి."

"మీరంతగా బతిమాలితే తప్పుతుందా? మీ మాటా కాదు నా మాటా కాదు. మధ్యేమార్గం. ఏడులక్షలిస్తాను. ఇచ్చేట్టయితే ఇవాళే ఖాయం చేయండి. లేకపోతే రేపే నేను ఇంకో చోట కొనెయ్యబోతున్నాను."

ఇంటికెళ్లి భార్యతో కలసి చాలా సీరియస్‌గా ఆలోచించి ఏడులక్షలకి గరుడస్వామికి ఇల్లు అమ్మేసాడు నాగేంద్ర.

★ ★ ★

"థాంక్స్ విఠల్‌రావుగారూ... మా ఇల్లు మీరు పాతిక లక్షలకి కొనడమే కాదు మోసగాడిని మోసంతోనే గెలవాలని నిరూపించారు. ఆ వీరయ్యవల్ల మీకూ నాకూ కుడా నిజం తెలియబట్టి దెయ్యాల పుకారు పుట్టించి పాతికలక్షల విలువైన నా ఇల్లు అయిదు లక్షలకి కొట్టేద్దామని ప్లానేసిన ఆ నాగేంద్రని ఫూల్ చేసి ఇరవై లక్షలు పలికే వాడిల్లు వాడంతటవాడే ఏడులక్షలకి అమ్ముకు పోయేటట్లు చేసారు.

మొత్తమ్మీద మీ ఇద్దరబ్బాయిలకి రెండు పెద్ద ఇళ్ళు ఒకేచోట కొనేసారు. మీ తెలివి అమోఘం..."

"చీకట్లో పైనుంచి కిందవరకూ నల్ల ముసుగులో రెండు చేతోల్లోనూ రెండు కొవ్వొత్తులు పట్టుకుని వాళ్ల కిటిల్లోంచి కనబడేలా తిరిగేవాడిని. అంతే ఠారెత్తిపో యారు" పకపకా నవ్వాడు విఠల్‌రావు.

"తాడిని తన్నేవాడుంటే వాడి తలని తన్నేవాడు ఉంటాడని తెలియదు కాబోలు నాగేంద్రకి వాడు నాగేంద్రుడు కాబట్టి మీరు పేరు మార్చుకుని గరుత్మంతు డిలా వెళ్లి వాడి పనిపట్టారు. మీకు మరీ మరీ నా కృతజ్ఞతలు చెప్పుకుంటున్నాను" మనస్ఫూర్తిగా చెప్పాడు విఠల్‌రావుకు ఇల్లమ్మిన పెద్దాయన.

★ ★ ★